

N:o 33.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1891, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad tid för saköreslängds aflemnande i vissa fall.

Genom proposition den 13 sistlidne mars, n:o 45, har Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g,

angående ändrad tid för saköreslängds aflemnande i vissa fall.

Härigenom förordnas, att hvad i 2 kap. 8 § rättegångsbalken stadgas angående tid för aflemnande af bötes- eller saköreslängd för lagtima ting skall i tingslag, der ting hållas enligt förordningen den 17 maj 1872, tillämpas allenast i fråga om sådana böter och viten, som vid sista allmänna sammanträdet, eller derefter, under tinget ådömas, men att för hvart af öfriga sammanträden under tinget saköreslängd skall aflemnas före slutet af nästpåföljande allmänna sammanträde.

Denna proposition har af båda kamrarne blifvit till utskottet öfverlemnad.

Såsom af det propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet den 14 sistlidne januari framgår, är densamma föranledd af Riksdagens skrifvelse den 29 mars 1889, deruti Riksdagen, efter framställning af justitieombudsmannen, på anförda skäl hemstält, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådant tillägg till gällande bestämmelser angående saköreslängd, att häradshöfding i domsaga, der ting hölles enligt förordningen den 17 maj 1872, ålades att inom viss lämplig tid efter hvarje allmänt sammanträde till vederbörande kronofogde utgifva saköreslängd; öfver hvilken framställning hofrätterna, efter inhemtande af yttranden från häradshöfdingarne i de domsagor, der ting hållas enligt förordningen den 17 maj 1872, afgifvit infordrade utlåtanden.

Det inom justitiedepartementet upprättade ursprungliga förslaget innehöll den bestämmelse att för hvar sammanträde under tinget — utom det sista allmänna eller derefter infallande sammanträden — saköreslängd skulle aflemnas *vid* derpå näst följande allmänna sammanträde.

Vid förslaget granskning i högsta domstolen anmärktes emellertid, att det icke borde vara häradshöfding betaget att, der så ske kunde, *tidigare* aflemna längden; och är det föreliggande förslaget i enlighet härmed affattadt.

Utskottet har icke något att emot förslaget anmärka, och hemställer följaktligen,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 april 1891.

På lagutskottets vägnar:

C. A. Sjöcrona.
